

което също търсили и търсятъ братия французи, т. е. Млада Франция, Млада Русия и пр. Той — Левски — позволява братъ брата да убие, баща — синътъ, но святитъ начала на свободата и републиката отъ отвлѣчени начала да се прѣвърнатъ въ жива дѣйствителност. Намѣсто сълзи, сега лѣемъ куршуми и надеждата ни е въ нашитъ мишици¹⁾.

Въ първия уставопроектъ, по който се възпита голѣма част отъ революционната генерация, написанъ съ собственната ржка на Дяконътъ, неговите идеи, засѣгнати отъ идеите на Ботьова, съ облечени, като рѣчи, въ формата на законъ. Въ знаменитата „Наредба на работниците за освобождението на българския народъ“, въ главата „Подбуда и цѣль“, четемъ кои съ причините и коя е цѣльта на българската революция: „подбуда: тиранството, безчеловѣщината и самата държавна система на Турското правителство на Балканския п-въ; цѣль: съ една обща революция да се направи коренно прѣобразование на сегашната държавна деспото-тиранска система и да се замѣни съ демократическа рупублика [Народно управление] на сѫщето това място, което съ нашитъ прадѣди съ силата на оржието и съ своята свята кръвъ откупили, въ която днесъ безчеловѣчно бѣснѣятъ турски кесаджии и еничери, и въ което владѣй правото на силата, да се подигне храмъ на истината и правата свобода, и турскиятъ чорбаджи-лъкъ да даде място на съгласието, братството и съвременното равенство между всичките народности — българи, турци, евреи и пр.“²⁾).

Вижда се, че Дяконътъ не пъпля изъ повръхността на явленията, не играе съ общи думи: свобода,

¹⁾ Документи, I. стр. 82—83, 90.

²⁾ Документи, I. стр. 88 — За всичко това вж. още „23 писма и бѣлѣзки на В. Левски“ печатани въ Mcб. kn. 16—17. стр. 759, 770.